

nister ikke kan træffe Dispositioner i Henhold til Lovforslag, selv om disse Lovforslag ere komne frem. Det er aldeles klart, at skal man have nogen Tillid til, at det Beløb, om hvilket der er Spørgsmaal, virkelig tilveiebringes, saa maa man komme videre end blot dertil, at et Lovforslag derom er kommet frem. Dette er i den Grad selvsølgelig, at jeg ikke uden Interesse har seet, at den ærede Minister selv i Slutningen af det tidligere omtalte Foredrag har oversat disse Ord „at Forslaget maatte komme frem“ med det, som naturligt er Meningen; han siger nemlig i Slutningen: „Jeg har allerede haft Leilighed til at udtale mig om, hvorfor jeg maa forlange, at den Sum, som Halvdelen af Expropriationsomkostningerne ved de alt anlagte jydskke-syeniske Jernbaner udgjør — jeg troer, at det er omtrent en Million — skal staffles tilveie“. Det er altsaa ikke nok, at Forslaget er kommet frem. Skal Finansministeren her have et Moment, som kan have Betydning med Hensyn til hele Sagens Gjennemførelse, saa maa Lovforslaget ikke blot „være kommet frem“, men Pengene maae komme frem, med andre Ord: „Lovforslaget maa være blevet til Lov.“ Vi have jo før seet, at Forslag ere komne frem, uden at de ere blevne gennemførte. Det er altsaa ikke nok, at Lovforslaget er kommet frem, men selve Pengene maae, som sagt, staffles tilveie, for at det Moment, som efter Finansministerens Opfattelse er et nødvendigt Moment, kan komme til sin fulde Betydning. Det er i Overensstemmelse hermed, at jeg har stillet mit Endringsforslag til § 4. Jeg har bestræbt mig for efter bedste Evne — det er jo ikke altid sagt, at Hensigten opnaaes — at gjøre det saa lidet ubehageligt for den ærede Indenrigsminister som muligt og saa meget behageligt for den ærede Finansminister som muligt; derfor er det stillet saaledes: „naar den bebudede Lov er vedtagen inden den 1ste April 1869.“ Det er nemlig ganske klart, at der allerede ved Forslaget til den næste Finanslov vil være Spørgsmaal om Opsførelse af Summer til Gjennemførelse af en Deel af den nye Lov om Jernbaners Anlæg, og det er fremdeles ganske klart, at Finansministeren vil være stillet ganske anderledes med Hensyn til Be-

dømmelsen af de Summer, der skulle opføres, naar en saadan Lov er gennemført, end han vil være, hvis den ikke er gennemført. Efter de Udtalelser, som vi have hørt af den ærede Finansminister, vil det jo spille en meget stor Rolle med Hensyn til Gjennemførelsen af alle disse forstjellige Jernbaeanlæg, om den omtalte Godtgjorelseslov er ført igjennem. Jeg sagde, at jeg har bestræbt mig for at gjøre mit Forslag saa lidet ubehageligt for den ærede Indenrigsminister og saa meget behageligt for den ærede Finansminister som gjørligt, og jeg sigtede derved blandt Andet til, at jeg har samlet de forstjellige Baner, som i Lovforslaget ere adskilte i to Rækker, til een under den hele Periode sammenhængende Række; dette hænger desuden ogsaa ganske sammen med Pilebundttheorien. Jeg havde oprindeligt nærmest tænkt mig, at Gjennemførelsen af den omtalte Lov angaaende Udredelsen af Halvdelen af Expropriationssummerne kun skulde knytte sig til den anden Serie; men jeg har kunnet tænke mig, at man saa vilde sige, at derved bleve ligesom nogle af Banerne, nemlig Banerne af anden Række, mindre paalidelige end Banerne i første Række. For at undgaae dette har jeg netop samlet de tvende Serier i en fortløbende Række. Det er en ligefrem logisk Følge af Pilebundttheorien, at, hvad der efter Finansministerens Udtalelse skal gjælde om de to Baner, ogsaa naar disse to sidste ere uadskillelige fra de to første, maa gjælde om dem alle fire. Men jeg har derhos haft en anden Grund heril. Det forekommer mig nemlig, at det, dersom det lykkedes i en rimelig Tid at enes om Retningen for den sydlige Jernbane, ikke var ønskeligt, at denne saa desuagtet blev udstudt netop til den sidste Række. Det forekommer mig klart, at det, naar Lovforslaget angaaende Søbjerg Havn, som det jo er at vente, bliver vedtaget, er ønskeligt, at den sydlige Jernbanes Retning saa maa blive bestemt indenfor en ikke altfor lang Frist, og at Arbeidet paa den da ikke nødvendigt skal sthydes ud til senere Aar; den burde i saa Fald efter min Mening s. Ex. gaae forud for Silkeborgbanen. Dette Hensyn syldestgjøres, naar man samler den hele Række af Baeanlæg i en fælles Tidsperiode. Men dertil maatte da ogsaa efter Banernes indbyrdes